

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119385475
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119385475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému J. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, L., o zaplatenie 3.000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/42/2020-163 z 15. marca 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (I. výrok). Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odvodnil tým, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.000,- Eur s príslušenstvom titulom nevrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 07. 07. 2016 uzatvorila J. banka, a. s. so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu X.XXX,XX Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške X.XXX,XX Eur, riadneho úroku vo výške XXX,XX Eur, úroku z omeškania vo výške XX,XX Eur, z poplatkov vo výške XX,- Eur a poistenia splátok vo výške XX,XX Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky žiadne úhrady nevykonával. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavovala sumu X.XXX,- Eur a pozostávala z istiny. Zvyšnú časť si žalobca v konaní neuplatnil okrem úroku z omeškania od 07. 09. 2018.

3. Aplikujúc ust. § 39, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1 a 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách (ďalej len „ZoB“) dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný a preto bolo potrebné žalobu zamietnuť. Prvoinštančný súd vychádzal zo zistenia, že pôvodný veriteľ ZUNO BANK AG uzatvoril so žalovaným dňa XX. XX. XXXX zmluvu prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške X.XXX,- Eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 72 mesačných splátkach po XXX,XX Eur. Žalovaný vyčerpal úver dňa 07. 07. 2016. Žalovaný nedodrжал svoju povinnosť platiť riadne a včas splátky, preto právny nástupca banky (Tatra banka, a.s.) listom zo dňa 12. 06. 2017 vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania

a právneho posúdenia podľa vyššie uvedených ustanovení konštatoval, že žalobca počas konania síce predložil oznámenie o vyhlásení splatnosti s výzvou na zaplatenie, avšak nepreukázal, že táto výzva bola žalovanému doručená a rovnako nepreukázal ani to, že žalovaný bol pred vyhlásením predčasnej splatnosti vyzvaný na zaplatenie svojho dlhu. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že žalovaný bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti dlhu upozornený na uplatnenie tohto práva. Poukázal na povinnosť žalobcu v súdnom konaní, v ktorom si uplatňuje postúpenú pohľadávku preukázať predpoklady svojej aktívnej vecnej legitímácie. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je povinný preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka dlžníka na splnenie jeho záväzku vyzvala a tento napriek výzve zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo malo za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie. Z tohto dôvodu žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalovaný bol síce v konaní úspešný v rozsahu 100 %, ale preukázateľne mu žiadne trovy nevznikli a preto mu nárok náhradu trov konania nepriznal.

4. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel alebo odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca v odvolaní uviedol, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru bol žalovaný vyzvaný k úhrade omeškaných splátok a zároveň bol upozornený na možnosti uplatnenia práva podľa § 565 OZ v lehote nie kratšej ako 15 dní. Táto skutočnosť vyplýva aj zo samotného podania zo dňa 12. 06. 2017, ktorým postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, v ktorom je uvedené, že žalovaný napriek opakovaným predchádzajúcim výzvam neuhradil omeškané splátky, pričom tento stav pretrváva po dobu dlhšiu ako 3 kalendárne mesiace. V tomto smere žalobca poukázal na ust. § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 CSP týkajúce sa popretia skutkových tvrdení strany, ktoré neboli zo strany žalovaného popreté. Na podporu svojho názoru poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Považoval za jednoznačne preukázané, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom. V súvislosti so splnením podmienky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB poukázal na to, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol postupcom opakovane vyzývaný na úhradu svojho peňažného záväzku a to okrem iného podaním zo dňa 12. 06. 2017 - „Oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie“. Žalobca nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie videl v tom, že žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval uplatnený nárok ako aj doručenie výzvy pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, či iných písomností, čo bolo nutné považovať za nesporné. Podľa názoru žalobcu ustanovenie § 295 CSP neopravňuje súd k popretiu skutkových tvrdení strany sporu namiesto druhej strany sporu a to ani v prípade, ak touto stranou je spotrebiteľ. Mal za to, že súd prvej inštancie prekročil svoju právomoc a porušil základnú zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 1 CSP.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré je dostatočné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd neporušil ani právo žalobcu na spravodlivý proces tým, že by svoje rozhodnutie dostatočne nezdôvodnil, pretože jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z akých dôvodov bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

13. V súdnej veci došlo k zamietnutiu žaloby zo strany prvoinštančného súdu z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany postupcu na žalobcu, čo malo v konečnom dôsledku vplyv na nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore. Žalobca odvodzoval svoju vecnú aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 09. 2018 a pripojenej prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. V tejto prílohe bola špecifikovaná aj pohľadávka vymáhaná v tomto konaní.

14. Odvolací súd uvádza, že pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offa, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo/205/2009, z 29. 06. 2010). V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014).

15. Okresný súd teda správne postupoval, ak skúmal vecnú legitímáciu strán sporu, pričom dospel aj k správne právnemu záveru, že žalobca v predmetnom konaní nedisponoval aktívnou vecnou legitímáciou. Skúmanie vecnej legitímácie strán sporu nesúvisí s popretím skutkových tvrdení strán sporu.

16. V konaní nebolo sporným, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a že súčasne ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, vrátenie žalovanému poskytnutého spotrebiteľského úveru bolo dohodnuté v splátkach. Žalovaný však tieto splátky riadne a včas nesplácal.

17. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v ustanovení § 53 ods. 9 OZ v spojení s ustanovením § 565 OZ. Jedná sa o hmotnoprávne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené pre platné a zákonné predčasné zosplatenie pohľadávky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom

stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Do splatnosti tej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenia splátky, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

18. Pokiaľ žalobca poukazoval na oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 12. 06. 2017 (č. I. 101 spisu), odvolací súd uvádza, že tento právny úkon je zosplatením úveru a nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný bol v omeškaní so splátkami úveru, avšak žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že postupca ako jeho právny predchodca pred zosplatením úveru písomne vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Rovnako nepreukázal ani to, že by takáto výzva bola žalovanému doručená do jeho dispozičnej sféry. Žalobca v odvolaní uviedol, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru predmetným listom zo dňa 12. 06. 2017 a tiež uviedol, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam nebola zo strany žalovaného evidovaná úhrada splatnej pohľadávky zo zmluvy. Uvedené konštatovanie v oznámení o zosplatení úveru v danom prípade nemôže nahradiť skutočné preukázanie samostatnej výzvy predchádzajúcej zosplateniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ, na základe ktorej by mal veriteľ vyzvať dlžníka na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozorniť na možnosť zosplatenia úveru. Žalobca pritom vo vyjadrení zo dňa 23. 07. 2020 na výzvu súdu uviedol, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru predmetným listom zo dňa 12. 06. 2017 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 05. 06. 2017 a tým len potvrdil, že proces zosplatenia realizovaný postupcom nebol v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže od splátky splatnej dňa 05. 06. 2017 do zosplatenia dňa 12. 06. 2017 doba troch mesiacov neuplynula.

19. Je potom pravdou, že žalobcom uvedené skutkové tvrdenia (§ 150 ods. 1 CSP) žalovaný účinne nepoprel v zmysle § 151 ods. 1 CSP, keďže bol v spore pasívny a nijak sa k žalobou uplatnenému právu nevyjadril. Na úspech v spore ale nestačí nespornosť skutkových tvrdení. K záveru o (ne)dôvodnosti žaloby môže súd dospieť až na základe právneho posúdenia veci, t. j. až po podradení zisteného skutkového stavu veci pod príslušnú právnu normu. Za danej procesnej situácie, keď žalobca ako reakciu na výzvu prvoinštančného súdu predložil oznámenie o vyhlásení splatnosti/výzvu na zaplatenie zo strany pôvodného veriteľa zo dňa 12. 06. 2017, prvoinštančný súd bol nielenže oprávnený, ale aj povinný z hľadiska právneho posúdenia skúmať naplnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Prvoinštančný súd teda postupoval správne, pokiaľ skúmal naplnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobcom označené rozhodnutia krajských súdov na túto prejednanú vec nedopadajú, pretože sa týkali inej procesnej situácie - skutkové tvrdenia žalujúcou stranou urobené boli a žalovaná strana ich nepoprela. Odvolací súd v tomto smere zdôrazňuje, že v zmysle § 151 ods. 1 CSP nespornosť skutkových tvrdení nastupuje len vtedy, ak bolo dané skutkové tvrdenie stranou urobené, t. j. strana určitú skutočnosť tvrdila a proti strana ju (účinne) nepoprela. V tomto prípade však žalobca v žalobe a ani neskôr počas sporu neprodukoval skutkové tvrdenie o tom, kedy a akým spôsobom bol žalovaný pred zosplatením úveru upozornený na túto možnosť, hoci prvoinštančný súd žalobcu výzvou zo dňa 22. 06. 2020 žiadal s odkazom na § 150 ods. 2 CSP o uvedenie toho, či došlo k predčasnej splatnosti úveru a doloženie súvisiacich dôkazov. Ak teda táto skutočnosť nebola žalobcom tvrdená, nemohla sa v dôsledku pasívneho postoja žalovaného v spore stať nesporným skutkovým tvrdením v zmysle § 151 ods. 1 CSP.

20. Odvolací súd sa stotožňuje s prvoinštančným súdom v tom, že nebolo v spore preukázané, že by bola žalovanému zasielaná výzva podľa § 92 ods. 8 ZoB. Z označeného ustanovenia zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité

omeškanie dlhšie ako 90 dní. Odvolací súd konštatuje, že žalobca zaslanie takejto výzvy žalovanému nepreukázal. Túto okolnosť prvoinštančný súd bol oprávnený skúmať, nakoľko zaslanie takej výzvy žalobcom tvrdené nebolo a preto táto skutková okolnosť (takisto) nebola nespornou. Podľa odvolacieho súdu správne okresný súd uzavrel, že zaslanie výzvy v zmysle uvedeného ustanovenia žalobca nepreukázal.

21. Vychádzajúc zo správnej aplikácie a interpretácie ust. § 53 ods. 9 OZ, súd prvej inštancie správne interpretoval a aplikoval ust. § 92 ods. 8 ZoB, keď dospel k záveru, že opomenutím postupu podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, nemohlo dôjsť k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v spojení s § 39 OZ zakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a teda nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu.

22. S ohľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ohľadne ktorého žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v odvolacom konaní nejaké konkrétne trovy vznikli (k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril), odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).